

Μνήμων

Τόμ. 10 (1985)

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΜΕΛΕΤΗΣ ΝΕΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

ΜΝΗΜΩΝ

ΤΟΜΟΣ ΔΕΚΑΤΟΣ

Δ. ΑΝΩΓΕΙΑΤΗΣ: Δημογραφικές πληροφορίες για την Ελλάδα από περιηγητές (1800-1821) ● Μ. ΚΟΥΒΑ - ΚΑΡΑΛΑΚΑ: Κατάλογος 'Ιστορικού Αρχείου Ζακύνθου ● Δ. ΛΟΥΛΕΣ: 'Η δολοφονία του Ι. Καποδίστρια και η Ρωσία ● Κ. ΝΤΟΚΟΣ: 'Η μετοικασία των 'Αθηναίων στην Πελοπόννησο και η πρώτη φάση του εθνοπατρισμού τους (1688 - 1691) ● Κ. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Συμβολή στην ιστορία της ελληνικής άμφοπλοίας (1849 - 1857) ● ΛΟΥΚΙΑ ΔΡΟΥΔΙΑ: 'Η έθμικη παράδοση στην ονοματοποιία και ο Διαφωτισμός. Ένα παράδειγμα από την 'Αρχαία ● ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΚΟΥΛΟΥΡΗ: 'Εμμονοϊβή Τροχάνης. Ένας μύθος διάσημος του ΙΗ' αιώνα ● ΣΟΦΙΑ ΜΑΤΣΑΙΟΥ: 'Η έφημερίδα «Καμπάνια», «όργανο των ελλήδρων και των νέων των συμφορώντων», Μυτιλήνη 1923 - 24 ● Φ. ΗΛΙΟΥ: Δέκα εκδόσεις της τυπογραφίας Γλυκή με έπιμέλεια του έββα Γραδενίγου στα χρόνια 1673-1674 ● ΕΛΕΝΗ ΓΑΡΔΙΚΑ - ΚΑΤΣΙΔΑΚΗ: 'Ο ρόλος της Διάσκεψης του Λονδίνου στην πύση του Αύγουστίνου Καποδίστρια ● Κ. ΚΑΤΗΦΟΡΗΣ: Οι έμπορικες συντροπές στη Λευκάδα σύμφωνα με το 'Αρχείο του Γ. Ζαμπέλη (1734-1743) ● Α. ΠΟΛΙΤΗΣ: Μυθιστορήματα, άγορά και παραγωγή του βιβλίου. Σκέψεις γύρω από μία πληροφορία των μέσων του 19ου αιώνα ● Φ. ΗΛΙΟΥ: 'Εκδόσεις των «'Ανδραγαθειών Μιχαήλ Βασιλάου» και ένας βιβλιοκατάλογος του Βοστών ● Γ. ΚΥΠΡΟΜΗΛΙΔΗΣ: 'Ο Κερφός μελετητής του Benham ● ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΠΑΛΑΤΑ: 'Αποστολές βιβλίων στη βιβλιοθήκη της Χίου. Στοιχεία από την 'Αλληλογραφία 'Αδαμάντιου Κοραή και 'Αλέξανδρου Βασιλείου (1799-1817)

ΑΘΗΝΑ 1985

ΔΕΚΑ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ ΓΛΥΚΗ ΜΕ
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΤΟΥ ΑΒΒΑ ΓΡΑΔΕΝΙΓΟΥ ΣΤΑ ΧΡΟΝΙΑ
1673 - 1674

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΗΛΙΟΥ

doi: [10.12681/mnimon.337](https://doi.org/10.12681/mnimon.337)

Βιβλιογραφική αναφορά:

ΗΛΙΟΥ Φ. (1985). ΔΕΚΑ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ ΓΛΥΚΗ ΜΕ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΤΟΥ ΑΒΒΑ ΓΡΑΔΕΝΙΓΟΥ ΣΤΑ ΧΡΟΝΙΑ 1673 - 1674. *Μνήμων*, 10, 236-247. <https://doi.org/10.12681/mnimon.337>

ΔΕΚΑ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ ΓΛΥΚΗ
ΜΕ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΤΟΥ ΑΒΒΑ ΓΡΑΔΕΝΙΓΟΥ
ΣΤΑ ΧΡΟΝΙΑ 1673 - 1674

Τῇ βενετική πρωτοχρονιά τοῦ 1675 (1 Μαρτίου), ὁ ἀββᾶς Ἀμβρόσιος Γραδενίγος, «βιβλιοφύλαξ τῆς γαληνοτάτης τῶν Ἐνετῶν Ἀριστοκρατείας» καὶ λογοκριτῆς τῶν ἑλληνικῶν βιβλίων¹, υπέβαλε στὶς ἀρμόδιες βενετικὲς ἀρχὲς ἓνα σύντομο σημείωμα μὲ τὸ ὁποῖο τοὺς ζητοῦσε νὰ ἐπικυρώσουν τὴν ἄδεια ποὺ εἶχε χορηγήσει γιὰ τὴν ἐλεύθερη κυκλοφορία ὀρισμένων ἐκδόσεων τῆς νεοϊδρυμένης τυπογραφίας τοῦ Νικολάου Γλυκῆ, ποὺ εἶχε ἐπιμεληθεῖ καὶ διορθώσει ὁ ἴδιος².

Ἡ ἀνάλυση τῶν στοιχείων ποὺ περιέχονται στὸ σημείωμα τοῦ Γραδενίγου ἐπιτρέπει νὰ συναχθοῦν χρήσιμα βιβλιολογικὰ καὶ βιβλιογραφικὰ στοιχεῖα γιὰ τὶς τυπογραφικὲς δραστηριότητες τοῦ Γλυκῆ καὶ τὶς «διορθωτικὲς» ἀσχολίες τοῦ κρητικοῦ ἀββᾶ στὴ διετία 1673 - 1674³.

Ὁ κατάλογος τῶν βιβλίων ποὺ παραθέτει ὁ Ἀμβρόσιος Γραδενίγος περιλαμβάνει τοὺς ἀκόλουθους δέκα τίτλους :

1. *La Pedagogia*
2. *il Pentecostario*
3. *il Georponico*
4. *Il mese d'Agosto*

1. Γιὰ τὴν προσωπικότητα καὶ τὶς δραστηριότητες τοῦ Γραδενίγου, βλ. Μ. Ι. Μανούσασκας, «Ἀλοῖσιος - Ἀμβρόσιος Γραδενίγος (1616 ci. - 1680)», *Ἐπετηρὶς Μεσαιωνικοῦ Ἀρχείου*, τ. Ε', 1955, σ. 102 - 148· Α. Ε. Καραθανάσης, «Ὁ Ἀλοῖσιος - Ἀμβρόσιος Γραδενίγος στὴ Βενετία (1650 - 1680)», π. *Θησαυρισματα*, τ. Ζ', 1970, σ. 139 - 150. Ἡ ἀλλαγὴ τοῦ ὀνόματος τοῦ Γραδενίγου ἀπὸ Ἀλοῖσιος σὲ Ἀμβρόσιος ἔγινε τὸ 1674 (βλ. Μανούσασκας, ὁ. π., σ. 119 - 120).

2. Τὸ κείμενο τοῦ Γραδενίγου ἀνακοινώθηκε ἀπὸ τὸν G. Veloudis, *Das griechische Druck- und Verlagshaus "Glikis" in Venedig*, Βισμπάντεν 1974, σ. 135 - 136. Γιὰ τὸν Γραδενίγο ὡς διορθωτὴ καὶ λογοκριτὴ ἐκδόσεων τοῦ Γλυκῆ βλ. αὐτ., σ. 38 - 39, 41 καὶ 50 - 51.

3. Ἄν καὶ ὁ Γραδενίγος δὲν τὸ προσδιορίζει ρητᾶ, τὸ κείμενό του δὲν καλύπτει τὰ δύο πρῶτα χρόνια τῆς συνεργασίας του μὲ τὸ τυπογραφεῖο τοῦ Γλυκῆ (1671 - 1672). Στὰ χρόνια αὐτὰ ἔχουν τυπωθεῖ ἀπὸ τὸν Γλυκῆ, «Διορθώσει τοῦ Λογιωτάτου Γραδενίγου Βιβλιοφύλακος», ἓνα Εὐαγγέλιο καὶ ἓνα Εὐαγγελιστάριο, τὸ 1671, καὶ τὸ Μηνεῖο τοῦ Ἰουλίου, στὰ 1672· βλ. Φίλιππος Ἡλιού, *Προσθήκες στὴν Ἑλληνικὴ Βιβλιογραφία*, τ. Α', Ἀθήνα 1973, ἀρ. 62, 63 καὶ 64.

5. *Il Paraclético*
6. *La Grammatica Lascari*
7. *L' Exomologitario*
8. *I Condachi della Madona*
9. *il Psalterio*
10. *l' Ottoico.*

Ἐκ τῶν δέκα αὐτὰ βιβλία, τὰ τρία ἀντιστοιχοῦν σὲ γνωστὲς καὶ βιβλιογραφημένες ἐκδόσεις τοῦ 1673, στίς ὁποῖες ἀναγράφεται ὅτι τυπώθηκαν μὲ ἐπιμέλεια τοῦ Γραδενίου. Εἶναι τὸ *Πεντηχοστάριον* («τετύπωνται Ἐνετίησι, παρὰ Νικολάφ Γλυκεῖ --- Διορθωθὲν παρὰ τοῦ Σοφωτάτου καὶ Παναϊδεσιματάτου Ἐλλοῦσίου Γραδενίου τοῦ Βιβλιοφύλακος --- ἀρχοῦ») ⁴⁾ τὸ *Βιβλίον τοῦ Ἀγούστου Μηνός* («Τυπωθὲν μὲν παρὰ Νικολάφ τῷ Γλυκεῖ --- Διορθωθὲν δὲ παρὰ Ἐλλοῦσίου Πρωτοθύτου καὶ Βιβλιοφύλακος τοῦ Γραδενίου. Ἐνετίησιν --- ἀρχοῦ») ⁵⁾ καὶ ἡ *Γραμματικὴ Κωνσταντίνου Λασκάρεως τοῦ Βυζαντίου* (ανεωστὶ μετατυπωθεῖσα, καὶ μετὰ πλείστης ἐπιμελείας διορθωθεῖσα παρὰ τοῦ Κοινοῦ Βιβλιοφύλακος Γραδενίου τῆς τῶν Ἐνετῶν Ἀριστοκρατείας --- ἀρχοῦ. Παρὰ Νικολάφ Γλυκεῖ) ⁶⁾.

Τρεῖς ἄλλοι τίτλοι ἀντιστοιχοῦν σὲ γνωστὲς ἐκδόσεις τοῦ Γλυκῆ, τῶν ἐτῶν 1673 καὶ 1674, τῶν ὁποίων τὰ βιβλιογραφημένα ἀντίτυπα δὲν μνημονεύουν τὸ ὄνομα τοῦ Γραδενίου. Πρόκειται γιὰ τὸ *Γεωπονικὸν* τοῦ Ἀγάπιου [Λάνδου] («ανεωστὶ μετατυπωθὲν μετὰ προσθέσεων καὶ προνομίου --- Ἐνετίησι παρὰ Νικολάφ Γλυκεῖ --- ἀρχοῦ») ⁷⁾ τὸ *Ἐξομολογητάριον* («Συντεθὲν παρὰ Νικηφόρου Ἱερομονάχου τοῦ Πασχαλέως --- Ἐνετίησιν. Παρὰ Νικολάφ τῷ Γλυκεῖ --- ἀρχοῦ») ⁸⁾ καὶ τὸ *Ψαλτήριον* («Ἐνετίησι. Παρὰ Νικολάφ Γλυκεῖ --- ἀρχοῦ») ⁹⁾. Δὲν εἶταν ἔξω ἀπὸ τίς ἐκδοτικὲς συνήθειες τῆς ἐποχῆς νὰ μὴ ἀναγράφεται πάντα τὸ ὄνομα τοῦ λογίου ποῦ «διόρθωσε» μὴ ἔκδοσι. Εἶναι, ὅμως, πολὺ πιθανὸ νὰ λανθάνουν ἀντίτυπα τῶν ἰδίων αὐτῶν ἐκδόσεων στὰ ὁποῖα νὰ σημειώνεται ἡ συμμετοχὴ τοῦ «λογιωτάτου

4. Legrand, *B. H.*, *XVIIe s.*, τ. Β', ἀρ. 512.

5. *δ. π.*, τ. Ε', ἀρ. 150.

6. Φιλ. Ἡλιοῦ, *Ἀβιβλιογράφητες ἐκδόσεις* [= *Προσθήκες*, *δ. π.*, σ. 318 - 328], ἀρ. 75. Γ. Λαδᾶς - Α. Χατζηδημόσιος, *Προσθήκες, Διορθώσεις καὶ Συμπληρώσεις στὴν Ἑλληνικὴ Βιβλιογραφία τοῦ Émile Legrand* γιὰ τοὺς αἰῶνες XV, XVI, καὶ XVII, Ἀθήνα 1976, ἀρ. 240.

7. Legrand, *B. H.*, *XVIIe s.*, τ. Β', ἀρ. 522.

8. *δ. π.*, τ. Β', ἀρ. 515.

9. *δ. π.*, τ. Β', ἀρ. 514. Τὸν ἐπόμενο χρόνο, 1674, ὑπάρχει ἐκδοσι τοῦ Ψαλτηριοῦ «μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας καὶ διορθώσεως τοῦ Σοφωτάτου καὶ Παναϊδεσιματάτου Γραδενίου, Βιβλιοφύλακος τοῦ Ἁγίου Μάρκου», στὸ τυπογραφεῖο τοῦ Ἀνδρέα Ἰουλιανοῦ (Legrand, *δ. π.*, τ. Β', ἀρ. 518).

Ἀπό τὴν εἰκονογράφηση
τῆς Ὀκτωήχου τοῦ 1674

Γραδενίγου». Γνωρίζουμε, πράγματι, τρεῖς τουλάχιστον περιπτώσεις ἐκδόσεων τοῦ Γλυκῆ, ὅπου τὸ ὄνομα τοῦ Γραδενίγου ἀναγράφεται σὲ ἓνα, μόνο, τμήμα τῶν ἀντιτύπων ποὺ κυκλοφόρησαν. Εἶναι : τὸ *Θεῖον καὶ Ἱερὸν Ἐδαγγελίον*, ἐκδοση Γλυκῆ τοῦ 1671, ποὺ κυκλοφόρησε μὲ ἀντίτυπα στὰ ὁποῖα δὲν ἀναγράφεται ὄνομα διορθωτῆ¹⁰ καὶ ἄλλα στὰ ὁποῖα ἔχει προστεθεῖ, στὸ τέλος τοῦ τόμου, ἡ ἐνδειξη «Διορθῶσει τοῦ Λογιωτάτου Γραδενίγου Βιβλιοφύλακος»¹¹. τὸ *Ἐδαγγελιστάριον*, ἐκδοση Γλυκῆ, ἐπίσης τοῦ 1671, τοῦ ὁποῖου γνωρίζουμε ἀντίτυπα χωρὶς ἀναγραφή ὀνόματος διορθωτῆ¹² καὶ ἄλλα μὲ ἐνδειξη: «Διορθῶσει τοῦ Λογιωτάτου Γραδενίγου Βιβλιοφύλακος»¹³. καί, τέλος, τὸ *Βιβλίον τοῦ Ἰουλίου Μηνός*, ἐκδοση Γλυκῆ τοῦ 1672, τῆς ὁποίας ὑπάρχουν ἀντίτυπα ὅπου δὲν σημειώνεται τὸ ὄνομα τοῦ

10. Legrand, *δ. π.*, τ. Γ', ἀρ. 712.

11. Φ. Ἡλιοῦ, *Προσθήκες*, *δ. π.*, τ. Α', ἀρ. 62. Ἡ ἐκδοση ἀμφισβητήθηκε ἀπὸ τὸν Γ. Λαδᾶ (Γ. Λαδᾶς - Α. Χατζηδήμος, *Προσθήκες, Διορθώσεις καὶ Συμπληρώσεις*, *δ. π.*, σ. 162). Ἀντίτυπα καὶ τῶν δύο τραβηγμάτων, αὐτοῦ ποὺ ἀναγράφει τὸ ὄνομα τοῦ Γραδενίγου καὶ ἐκείνου ποὺ δὲν μνημονεύει διορθωτῆ, ὑπάρχουν, ὅπως σημειῶνω στὶς *Προσθήκες*, *δ. π.*, σ. 107, στῆ Μονὴ Ἁγίου Παντελεήμονος, τοῦ Ἄθω· ἄλλα ἐπισημάνθηκαν στὴν Κρατικὴ Βιβλιοθήκη τοῦ Μονάχου (ὀφείλω τὴν πληροφορία στὸν Γ. Βελουδῆ· πβ G. Veloudis, *Glikis*, *δ. π.*, σ. 23, ἀρ. 5, ὅπου τὰ δύο τραβήγματα ἐνώνονται σὲ μιὰ ἀναγραφή) καὶ στὸ Ἐκκλησιαστικὸ Μουσεῖο τῆς Μητροπόλεως τῆς Κορίνθου (πβ Θ. Παπαδόπουλος, *Ἑλληνικὴ Βιβλιογραφία (c. 1466 - 1800)*, τ. Α', Ἀθήνα 1984, σ. 609, ἀρ. 1138). Οἱ ἐνδείξεις ποὺ δίνουν οἱ Μ. Φώσκολος, «Τὰ παλαιὰ ἑλληνικὰ βιβλία τοῦ Ἑλληνικοῦ Κολλεγίου τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου τῆς Ῥώμης», *Ὁ Ἑρασιστής*, τ. Θ', 1971, σ. 15· Ἀπ. Παπαϊωάννου, «Ἑλληνικὰ παλαιότυπα στὶς Μονές Προφήτη Ἡλία καὶ Πατέρων Ζίτσας», π. Ὁ Ἑρασιστής, τ. ΙΔ', 1977, σ. 211, ἀρ. 2· M. Stoyanov, *Livres grecs anciens en Bulgarie*, Σόφια 1978; σ. 33, ἀρ. 120· Μ. Κορδῶσης, «Ἑλληνικὰ παλαιότυπα τῆς Μονῆς Ἁγίου Παντοκράτορος Ἄθω», π. *Κληρονομία*, τ. ΙΑ', 1979, σ. 409· Κατὰ Λοβέρδου-Τσιγαρίδα, «Τὰ παλαιὰ ἑλληνικὰ βιβλία στὶς ἐκκλησίες τῆς Καστοριάς», π. *Μακεδονικά*, τ. Κ', 1980, σ. 245, δὲν ἐπιτρέπουν νὰ διευκρινιστεῖ σὲ ποῖο ἀπὸ τὰ δύο τραβήγματα ἀνήκουν τὰ ἀντίτυπα τοῦ *Ἐδαγγελίου* ποὺ ἐπισημαίνονται.

12. Legrand, *B. H.*, *XVII s.*, τ. Β', ἀρ. 713.

13. Φ. Ἡλιοῦ, *Προσθήκες*, *δ. π.*, ἀρ. 163. Καὶ ἡ ἐκδοση αὐτὴ ἔχει ἀμφισβητηθεῖ ἀπὸ τὸν Γ. Λαδᾶ (*δ. π.*, σ. 162). Ἀντίτυπα τῆς ἔχουν, ὥστόσο, ἐντοπιστεῖ στὴ Μονὴ Ἁγίου Παντελεήμονος τοῦ Ἄθω καὶ στὴν Κρατικὴ Βιβλιοθήκη τοῦ Μονάχου (βλ. πῶς ἀνω, τὴ σημείωση 11 : ὅσα σημειώνονται ἐκεῖ γιὰ τὴν ἐκδοση τοῦ *Ἐδαγγελίου* ἰσχύουν καὶ γιὰ τὴν ἐκδοση τοῦ *Ἐδαγγελισταρίου* τοῦ 1671).

διορθωτῆ¹⁴ καὶ ἄλλα ποὺ ἀναγράφουν, στὸν κολοφώνα, ὅτι ἡ ἔκδοση ἔγινε «Διορθώσει τοῦ Λογιωτάτου Γραδενίγου Βιβλιοφύλακος»¹⁵. Συμπληρωματικοὶ ἔλεγχοι μπορεῖ νὰ δείξουν ὅτι ὑπάρχουν καὶ ἄλλοι τίτλοι ποὺ ἀνήκουν σ' αὐτὴ τὴν κατηγορία¹⁶ κι ἀνάμεσα σ' αὐτοὺς δὲν ἀποκλείεται νὰ εἶναι καὶ οἱ τρεῖς ἐκδόσεις — τὸ *Ψαλτήριον* καὶ τὸ *Ἐξομολογητᾶριον* τοῦ 1673 καὶ τὸ *Γεωπονικὸν* τοῦ 1674 — γιὰ τὶς ὁποῖες ὁ Γραδενίγος δηλώνει, στὴ βεβαίωση ποὺ σχολιάζουμε, ὅτι τυπώθηκαν μὲ ἐπιμέλεια δική του.

Ἄς σημειώσουμε, ἐδῶ, ὅτι ἡ ἔνδειξη «διορθώσει --- Γραδενίγου», ποὺ ἀπαντᾶ στὶς προμετωπίδες ἢ στὸς κολοφῶνες διαφόρων βιβλίων, δὲν σημαί-

14. Ἡ ἔκδοση εἶναι ἀβιβλιογράφητη. Περιγραφή ἀπὸ αὐτογνία :

BIBLI'ON TOY
I O Y Λ I O Y
M H N O Σ

*Περιέχον τὴν πρότερον αὐτῶ
ἅπασαν ἀκολουθίαν.*

*Νεωστὶ μετατυπωθῆν, καὶ μετ'
Ἐπιμελείας διορθωθῆν.*

E' N E T I H Σ I N.

*Παρά Νικολάφ τῷ Γλυκεί τῷ
ἐξ Ἰωαννίνων.
α γ ο β'.*

MIMHTAI EΣTE TOY XPICTOY

Φύλλο, σ. ρνθ' (159) + 1 λευκή. Οἱ σελίδες εἶναι ἀριθμημένες ἀριστερὰ μὲ ἐλληνικούς καὶ δεξιὰ μὲ ἀραβικούς ἀριθμούς. Ἐκτύπωση δίχρωμη (μαῦρο - κόκκινο) σὲ δύο στῆλες. Ὁ τίτλος μέσα σὲ ξυλογραφικὸ πλαίσιο μὲ τὸ σῆμα τοῦ Γλυκῆ κάτω, στὴ μέση. Στὸ τέλος, σ. 159: *Τὸ παρὸν Μηραῖον τετόπωται Ἐνετίησιν Παρὰ Νικολάφ τῷ Γλυκεί τῷ ἐξ Ἰωαννίνων. Ἐν ἔτει αχοβ'.* [μεγάλο τυπογραφικὸ σῆμα τοῦ Γλυκῆ]. *Ἡ τῶν Τετραδίων κατὰ τάξιν ἀκολουθία. ABCDEFGHIKLMN αβγδεζηθικλμν.* Ἄπαντα εἰσὶ Τριάδια πλὴν τοῦ ν, Τετραδίου. (Ἀντίτυπο, προερχόμενο ἀπὸ τὴ βιβλιοθήκη τοῦ μητροπολίτη Ἡλείας Ἀντωνίου, εἶδα τὸ 1976 σὲ παλαιοβιβλιοπωλεῖο).

15. Φ. Ἡλιοῦ, *Προσθήκες*, ὁ. π., τ. Α', ἀρ. 64. Ἄλλο ἀντίτυπο ἐπισημάνθηκε στὴ Μονὴ Παντοκράτορος τοῦ Ἄθω· βλ. Μ. Σ. Κορδῶσης, ὁ. π., σ. 409.

16. Τὸ σημείωμα αὐτὸ γιὰ τὴν δὲν εἶναι λίγες οἱ περιπτώσεις ὅπου διάφορες ἐκδόσεις ἔχουν βιβλιογραφηθεῖ μόνον ἀπὸ τὸν τίτλο τους, χωρὶς νὰ προσεχτοῦν οἱ ἐνδείξεις τῆς τελευταίας σελίδας ἢ τοῦ κολοφώνα. Ἀπὸ τὶς ἐκδόσεις στὶς ὁποῖες σημειώνεται ὅτι τὶς ἐπιμελήθηκε ὁ Γραδενίγος εἰκοσιδύο ἀναγράφουν τὸ ὄνομά του στὴν προμετωπίδα ἐνῶ τέσσερες ἄλλες σημειώνουν τὴ συμβολὴ του μόνον στὸ τέλος τοῦ βιβλίου. Δὲν ἔχω ἐξακριβώσει ἂν τὸ βιβλίον *Ἱστορία τῆς πόλεως Ἀθήνης* τοῦ Γ. Κονταρῆ (1675) ἔχει κυκλοφορήσει καὶ μὲ ἀντίτυπα ποὺ δὲν περιέχουν στὴν προμετωπίδα τὴν ἔνδειξη ὅτι ἡ ἔκδοση ἔγινε «Διορθώσει τοῦ Σοφωτάτου Ἀμβροσίου τοῦ Γραδενίγου» βλ. σχετικὰ Legrand, *B. H., XVIIe s*, τ. Β', ἀρ. 528 καὶ Μ. Ι. Μανούσακας, *Ἀλοῖσιος-Ἀμβρόσιος Γραδενίγος*, ὁ. π., σ. 116 - 117, σημ. 10.

νει ὅτι ὁ σοφὸς ἄββᾶς, τοῦ ὁποῖου τὸ ὄνομα, κατὰ μιὰ διατύπωση τῆς ἐποχῆς, «ἄδεται εὐφῆμως εἰς τὰς τυπογραφίας τοῦ κόσμου»¹⁷, ἔκανε ὁ ἴδιος τὶς τυπογραφικὲς διορθώσεις: ἡ ἐργασία του συνίσταται στὴν ἐπιμέλεια καὶ τῆ διόρθωση τῶν κειμένων ποὺ παραδίδονται γιὰ ἐκτύπωση στὰ τυπογραφεία μὲ τὰ ὁποῖα συνεργάζεται. Αὐτὸ συμβαίνει, ἄλλωστε, κατὰ κανόνα, μὲ ὄλους τοὺς λογίους οἱ ὁποῖοι, στὴ διάρκεια τῆς Τουρκοκρατίας καὶ στὸν 19ο αἰῶνα, φέρονται ὡς διορθωτὲς τῶν ἐλληνικῶν ἐκδόσεων τῆς Βενετίας: προετοιμάζουν τὰ κείμενα γιὰ τὸ τυπογραφεῖο, χρησιμοποιώντας, μερικὲς φορές, νέα χειρόγραφα καὶ ἄλλες, τὶς περισσότερες, κάποια παλιότερη ἔντυπη ἐκδοση, ἐπάνω στὴν ὁποία σημειώνουν τὶς νέες διορθώσεις τους. Γιὰ τὸν Γραδενίγο τὰ πράγματα αὐτὰ εἶναι καὶ μαρτυρημένα: στὸ κείμενο ποὺ προτάσσει ὁ Andrea Giuliani στὴν ἐκδοση τοῦ Ἐπιτομίου τοῦ 1672, ποὺ κυκλοφόρησε «Διορθωθὲν ἀκριβῶς παρὰ τοῦ παναιδεσιμωτάτου καὶ Σοφωτάτου Ἀλουσίου τοῦ Γραδενίγου ἀξιωτάτου Βιβλιοφύλακος τῆς Ἐνετιῶν Ἐνδοξοτάτης καὶ Γαληνοτάτης Ἀριστοκρατείας», ὁ τυπογράφος ζητᾷ νὰ τὸν συγχωρέσει ὁ διορθωτὴς γιὰ τὰ «παραμικρότερα σφάλματα τῆς τυπογραφίας» ποὺ ὑπῆρχαν στὴν προηγηθεῖσα ἐκδοση τῆς *Παρακλητικῆς* καὶ στὸ Ἐπιτομίου: αὐτὰ ἀποδίδονται «τῇ ἀπειρίᾳ τῶν ἐργατῶν καὶ συναρμοστῶν, οἱ ὁποῖοι διὰ τὸ μὴ ἄδειαν ἄγειν, συνθέτουσι καμμίαν φορὰν εἰς τὴν ἀπουσίαν μου»· ὁ τυπογράφος ὑπόσχεται στὸν Γραδενίγο ὅτι τὶς ἐπόμενες ἐκδόσεις τους «αὐτοχείρως θέλω συνθέσει ἐγὼ ὁ ἴδιος μὲ ἄγρυπνον ὄμμα καὶ προσοχὴν τοῦ νοός»¹⁸. Ἀνάλογα γράφονται καὶ στὸ κείμενο τοῦ ἴδιου Ἰουλιανοῦ ποὺ προτάσσεται στὴν ἐκδοση τῆς *Παρακλητικῆς* τοῦ 1672, ἡ ὁποία τυπώθηκε, καὶ αὐτὴ, «σπουδῇ καὶ ἐπανορθώσει» τοῦ Γραδενίγου¹⁹. Δουλειὰ τοῦ κρητικῶ ἀββᾶ εἶταν νὰ προετοιμάζει τὰ κείμενα ποὺ θὰ τυπώνονταν²⁰.

17. Ἐπιτομίου, Βενετία, Α. Ἰουλιανός, 1672, στὴν προσφώνηση τοῦ τυπογράφου.

18. Ἐπιτομίου, δ. π. Τὸ κείμενο ἀναδημοσιεύεται ἀπὸ τὸν Legrand, *B. H.*, *XVIIe s.*, τ. Β', σ. 274 - 276.

19. «Τοσοῦτων καὶ τηλικούτων σφαλμάτων ἅπερ ἐν τῇ παρουσίᾳ εὐρήσεις, τὸν τυπογράφον, οὐ μέντοι ἐπανορθωτῶν αἰτιῶν μάλλον δ' ἐν αἰτία αὐτῆν τὴν τυπογραφίαν ποιοῦ, ταύτης γὰρ ἰδιὸν ἐστὶ ἀμαρτάνειν παραπλησίως ὥσπερ σύμφυτον ἔνεστι τῇ ἀνθρωπότητι τὸ πλημμελεῖν» *Παρακλητικῆς*, Βενετία, Α. Ἰουλιανός, 1671, σ. β' (τὸ κείμενο ἀναδημοσιεύεται ἀπὸ τὸν Legrand, *B. H.*, *XVIIe s.*, τ. Β', σ. 267 - 268).

20. Πβ. χαρακτηριστικά: Π. Φ. Χριστόπουλος, «Τὸ τελευταῖο φύλλο τοῦ χειρογράφου τοῦ ἔργου τοῦ Νεκταρίου μὲ τὴ βεβαίωση καὶ τὶς διορθώσεις τοῦ λογοκριτῆ καὶ διορθωτῆ Ἀλοΐσιου Ἀμβρόσιου Γραδενίγου», στὴν ἀνατύπωση τῆς *Ἐπιτομῆς Ἱεροκοσμητῆς Ἱστορίας* τοῦ Νεκταρίου Ἱεροσολύμων ἀπὸ τὸν Π. Φ. Χριστόπουλο, Ἀθήνα 1980, σ. LI - LIII.

Ἐπιστρέφουμε στὸ σημεῖωμα τοῦ 1675. Δύο, ἀβιβλιογράφητες ἀκόμη, ἐκδόσεις τοῦ Γλυκῆ πρέπει νὰ εἶναι ἐκεῖνες ποὺ ἀντιστοιχοῦν στὸν ὄγδοο καὶ στὸν δέκατο τίτλο τῆς βεβαίωσης τοῦ Γραδενίγου: *I Condachi della Madona* καὶ *l' Ottoico*.

Τῆς Ὀκτώηχου μπόρεσα νὰ ἐπισημάνω ἀντίτυπο στὴν Πανεπιστημιακὴ Βιβλιοθήκη τῆς Οὐψάλα, ὀδηγημένος ἀπὸ μιὰ ἐνδειξη παλαιοῦ βιβλιογράφου, ὁ ὁποῖος μνημόνευε ἐκδοσὴ τοῦ βιβλίου αὐτοῦ στὰ 1674, παραπέμποντας στὸν «Catalogus librorum bibliothecae Academiae Upsaliensis---fasc. 2, pag. 436»²¹. Τὸ ἀντίτυπο ἔχει διασωθεῖ: πρόκειται γιὰ ἐκδοσὴ τοῦ Γλυκῆ στὴν ὁποία, πάντως, δὲν ἀναφέρεται τὸ ὄνομα τοῦ Γραδενίγου. Δημοσιεύω ἐδῶ τὴν περιγραφὴ ἀπὸ αὐτοψία (μὲ πλάγια στοιχεῖα ἀποδίδονται τὰ κόκκινα γράμματα τῆς προμετωπίδας):

Ο Κ Τ Ω Η

Χ Ο Σ.

Ν Ε Ω Σ Τ Ι.

Τυπωθεῖσα,

Καὶ

μετ' ἐπιμελείας διορθωθεῖσα.

Ε Ν Ε Τ Ι Ὕ Η Σ Ι.

Παρά Νικολάφ Γλυκεῖ,

τῷ ἐξ Ἰωαννίνων.

Εἴν ἔτει.

αρχοῦ.

8ο, σ. 288.—Ὁ τίτλος σὲ ξυλογραφικὸ πλαίσιο, μὲ τὸ τυπογραφικὸ σῆμα τοῦ Γλυκῆ κάτω, στὴ μέση. Ἐκτύπωση δίχρωμη (μαῦρο - κόκκινο). Στὴ σ. 3 ἡ γνωστὴ ξυλογραφία τοῦ δασκάλου ποὺ παραδίδει σὲ μαθητές, ἡ ἀλφάβητος καὶ *Ἐνχὴ Κυριακῆ* στὴ σ. 6 ὀλοσέλιδη ξυλογραφία τοῦ Ἁγίου Ἰωάννη τοῦ Δαμασκηνοῦ· στὸ τέλος (σ. 288) τυπογραφικὸ σῆμα τοῦ Γλυκῆ, σὲ πλαίσιο. Τὸ βιβλίον κοσμείται μὲ πολλὰς ξυλογραφίες καὶ εἰκονογραφημένα πρωτογράμματα.

Ἡ ἐκδοσὴ αὐτῆ, τοῦ 1674, ἀντιπροσωπεύει τὴν πρώτη γνωστὴ ἐκτύπωση τῆς Ὀκτώηχου ἀπὸ τὴν τυπογραφία τοῦ Γλυκῆ²²· οὔτε σ' αὐτὴν,

21. Μὲ βάση τὴν ἐνδειξη αὐτὴ ἐσημείωσα τὴν Ὀκτώηχο τοῦ 1674 σὲ τὴν Ἀβιβλιογραφίαν ἐκδόσεις, δ. π., ἀρ. 78.

22. Οἱ Γλυκῆδες ξανατύπωσαν τριαντατρεῖς, τουλάχιστον, φορές τὴν Ὀκτώηχο ἕως τὴ διακοπὴ τῆς λειτουργίας τοῦ τυπογραφείου τους: 1679, 1681, 1683, 1684, 1701, 1712, 1714, 1725, 1729, 1744, 1746, 1767, 1777, 1780, 1783, 1786, 1789, 1793, 1795, 1797, 1800, 1805, 1810, 1812, 1814, 1820, 1822, 1823, 1830, 1832, 1834, 1842 καὶ 1844· βλ. τὶς ἀναγραφὰς στὸν

Ἐκ τῆς εἰκονογράφου τῆς Ὀκτωήχου τοῦ 1674

ΜΝΗΜΩΝ 10 (1985)

Ψηφιοποιήθηκε από τη Βιβλιοθήκη του Ιονίου Πανεπιστημίου
Με την άδεια της Εταιρείας Μελέτης Νέου Ελληνισμού

οὔτε στὴν ἐπόμενη γνωστῆ, τοῦ 1679²³, μνημονεύεται συμβολὴ τοῦ Γραδενίγου²⁴. Ἴσχύουν, καὶ γιὰ τὴν περίπτωση τούτη, ὅσα σημειώθηκαν, ἀμέσως πῶς πάνω, γιὰ τὸ Γεωπονικό, τὸ Ἐξομολογητᾶριο καὶ τὸ Ψαλτήρι.

Τὰ *Condachi della Madona* πρέπει νὰ ἀντιστοιχοῦν στὴν παράφραση, ἀπὸ τὸν ἱερομόναχο Μελέτιο Καλλονά, τῶν κδ' οἰκῶν τῆς Θεοτόκου. Τοῦ βιβλίου αὐτοῦ ἡ πρώτη γνωστῆ καὶ βιβλιογραφημένη ἐκδοση Γλυκῆ χρονολογεῖται ἀπὸ τὸ 1779²⁵. Ἔχουν προηγηθεῖ ἐκδόσεις τοῦ Bortoli, τὸ 1760 (ἀβιβλιογράφητη²⁶) καὶ τοῦ Σάρου, τὸ 1695, πὸ εἶναι ἡ παλαιότερη γνωστῆ ἀλλὰ ἡ ὁποία ἀναγράφει, πάντως, στὴν προμετωπίδα της, ὅτι πρόκειται γιὰ ἀνατύπωση²⁷. Ὑπάρχει, πράγματι, προγενέστερη, λανθάνουσα, ἐκδοση τοῦ Γλυκῆ, στὰ 1673, ἡ ὁποία ἀντιπροσωπεύει, ἐνδεχο-

κατάλογο τῶν ἐκδόσεων Γλυκῆ τοῦ Γ. Βελουδῆ, *Glykis*, δ. π., σ. 93 - 128, στοὺς ἀρ. 33, 54, 93, 99, 103, 223, 296, 418, 445, 560, 737, 803, 1028, 1045, 1073, 1115 καὶ 1185. Στὸν κατάλογο αὐτὸν πρέπει νὰ προστεθοῦν καὶ οἱ ἐκδόσεις πού βιβλιογραφοῦνται στὰ ἀκόλουθα δημοσιεύματα: Φ. Ἡλιοῦ, *Ἀβιβλιογράφητες ἐκδόσεις*, δ. π., ἀρ. 85, 148, 169, 244· Λαδᾶς - Χατζηδημόμος, *18ος αἰώνας*, τ. Β', ἀρ. 588· Μ. Σ. Κορδῶσης, «Ἑλληνικά παλαιότυπα σὲ βιβλιοθήκες τῆς πόλεως τῶν Ἰωαννίνων Ι», π. *Δωδώνη*, τ. Δ'. 1975, σ. 70, ἀρ. 3· Φ. Ἡλιοῦ, «Ἑλληνικὴ Βιβλιογραφία 1800 - 1863», *Τετράδια Ἐργασίας* 4, Ἀθήνα 1983, ἀρ. 101/A2236, 221/A2336, 403/A2495· Θωμᾶς Παπαδόπουλος, *Ἑλληνικὴ Βιβλιογραφία (σ. 1466 - 1800)*, τ. Α', Ἀθήνα 1984, ἀρ. 4528, 4531 καὶ 6142. Οἱ ἐκδόσεις τοῦ 1684, 1744 καὶ 1800 εἶναι ἀβιβλιογράφητες. Χαρακτηριστικὲς πικνότερες σὲ ὀρισμένους περιόδους καὶ σημαντικὰ κενὰ σὲ ἄλλες, ἐπιτρέπουν νὰ ὑποθέσουμε ὅτι πολλὲς ἐκδόσεις τῆς Ὀκτωήχου ἀπὸ τὴν τυπογραφία Γλυκῆ ἐξακολουθοῦν νὰ λανθάνουν. Γιὰ τὰ σχετικὰ θέματα βλ. Φίλιππος Ἡλιοῦ, «Ὀκτωήχια καὶ μέτρηση τῆς βιβλιοπαραγωγῆς», *Ὁ Ἐρανιστής*, τ. ΙΣΤ', 1980, σ. 297 - 299.

23. Πβ. Legrand, *B. H.*, *XVIIe s.*, τ. Β', ἀρ. 545.

24. *Ὀκτώηχος*, «μετ' ἐπιμελείας διορθωθείσα, παρὰ τοῦ Σοφωτάτου Γραδενίγου», κυκλοφόρησε τὸ 1680, ἀπὸ τὴν τυπογραφία τοῦ Ἀνδρέα Ἰουλιανοῦ καὶ ἀνατυπώθηκε τὸν ἐπόμενο χρόνο, 1681, στὸ ἴδιο τυπογραφεῖο (Legrand, *B. H.*, *XVIIe s.*, τ. Β', ἀρ. 551 καὶ 557).

25. Γ. Γ. Λαδᾶς - Α. Δ. Χατζηδημόμος, *Ἑλληνικὴ Βιβλιογραφία. Συμβολὴ στὸ δέκατο ὄγδοο αἰώνα*, Ἀθήνα 1964, ἀρ. 156. Ὁ Γ. Ζαβίρας, *Νέα Ἑλλάς*, Ἀθήνα 1872, σ. 439, μνημονεύει καὶ ἐκδοση Βόρτολι τοῦ 1779.

26. Πβ. Φ. Ἡλιοῦ, *Ἀβιβλιογράφητες ἐκδόσεις*, δ. π., ἀρ. 197 καὶ Θ. Παπαδόπουλος, *Ἑλληνικὴ Βιβλιογραφία*, δ. π., τ. Α', ἀρ. 2992. Τὸ βιβλίο, μὲ τίτλο «Ὀικὸ τῆς Παναγίας», περιέχεται, πάντως, σὲ χειρόγραφο κατάλογο ἐκδόσεων τοῦ Γλυκῆ, τοῦ 1713, πού παρουσίασε ἡ Εὐτυχία Δ. Λιάτα, «Εἰδήσεις γιὰ τὴν κίνηση τοῦ ἑλληνικοῦ βιβλίου στὶς ἀρχὲς τοῦ 18ου αἰώνα», *Ὁ Ἐρανιστής*, τ. ΙΔ', 1977, σ. 30.

27. Legrand, *B. H.*, *XVIIe s.*, τ. Γ', ἀρ. 665. Πβ. καὶ Φ. Ἡλιοῦ, *Προσθήκες*, δ. π., τ. Α', σ. 150, σημ. 70. Θὰ πρέπει, νομίζω, νὰ θεωρήσουμε ὅτι οἱ ἀναγραφές τοῦ βιβλίου στοὺς καταλόγους τῆς τυπογραφίας Σάρου / Βόρτολι τῶν ἐτῶν 1720, 1730, 1737, 1740, 1749, 1752 καὶ 1755 (πβ. Φ. Ἡλιοῦ, *Προσθήκες*, δ. π., τ. Α', σ. 155· γιὰ τὸν κατάλογο τοῦ 1749 βλ. Ἀλέξης Πολίτης, «Βιβλιογραφικὰ τεκμήρια», *Ὁ Ἐρανιστής*, τ. ΙΖ', 1981, σ. 275) δὲν μπορεῖ νὰ καλύπτονται ἀπὸ τὴν ἐκδοση Σάρου τοῦ 1695· πρέπει νὰ ὑπάρχει καὶ ἄλλη (ἢ ἄλλες) πού λανθάνουν.

μένως, καί τὴν πρώτη ἔκδοση τοῦ βιβλίου. Τῆς ἔκδοσης αὐτῆς δὲν ἔχει ἀκόμη ἐπισημανθεῖ ἀντίτυπο. Σῶζεται, ὅμως, στὴ Βιβλιοθήκη τῆς Ρουμανικῆς Ἀκαδημίας (Βουκουρέστι), χειρόγραφο ἀντίγραφο τῆς, στὸ ὁποῖο μεταγράφεται καὶ ἡ σελίδα τοῦ τίτλου. Ἀντιγράφω²⁸ :

Οἱ κδ' οἴκοι τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, νεωστὶ εἰς τὴν τῶν Ρωμαίων ἀπλήν γλῶσσαν παραφραστικῶς μετενεχθέντες παρὰ Μελετίου ἱερομονάχου Καλλοῦ ἁ τοῦ Κρητός. *Con Licenza de Superiori. Ἐνετίησι. Παρὰ Νικολάω τῷ Γλυκεῖ τῷ ἐξ Ἰωαννίνων. αχγ'.*

Ἡ χρονολογία ὀδηγεῖ στὴ βεβαιότητα ὅτι πρόκειται γιὰ τὴν ἔκδοση πού, ὅπως σημειώνει ὁ Γραδενίγος στὴν ἀναφορά του τοῦ 1675, ἔχει ἐπιμεληθεῖ ὁ ἴδιος στὴν τυπογραφία τοῦ Γλυκῆ.

Μένουν δύο ἀκόμη βιβλία πού ἀναγράφονται στὸ κείμενο τοῦ Γραδενίγου : *la Pedagogia* καὶ *il Paraclitico*. Καὶ τὰ δύο ἀντιστοιχοῦν σὲ ἀγνοούμενες ἔκδόσεις, γιὰ τίς ὁποῖες, ὅσο γνωρίζω, δὲν ὑπάρχει δεύτερη μνεία.

Τῆς *Παρακλητικῆς* ἡ πρώτη γνωστὴ ἔκδοση τοῦ Γλυκῆ (ἡ ὁποία ἀντιστοιχεῖ στὴν 28ῃ γνωστὴ ἔκδοση τοῦ λειτουργικοῦ αὐτοῦ βιβλίου, πού πρωτοτυπώθηκε στὰ 1522), εἶναι τοῦ 1694²⁹. Ἡ δῆλωση τοῦ Γραδενίγου ἀφορᾷ ἔκδοση πού ἔγινε εἴκοσι, περίπου, χρόνια νωρίτερα καὶ ἡ ὁποία ἐξακολουθεῖ νὰ ἀγνοεῖται. Σημειῶνω ὅτι ὑπάρχει ἔκδοση τῆς *Παρακλητικῆς*, «σπουδῆ» «καὶ ἐπανορθώσει τοῦ Πανοσιωτάτου καὶ Σοφωτάτου Ἀλοῦσιου τοῦ Γραδενίγου, ἥδη πρωτοθύτου τῆς πόλεως Κυδωνίας ἐν Κρήτῃ καὶ νῦν Βιβλιοφύλακος τῆς Γαληνοτάτης τῶν Ἐνετῶν Ἀριστοκρατείας», τὸ 1671, στὴν τυπογραφία τοῦ Ἀνδρέα Ἰουλιανου³⁰. Εἶναι ἡ ἔκδοση μὲ τὴν ὁποία ἐγκαινιάζεται ἡ σειρὰ πού προγραμματίσεν ὁ Andrea Giuliani (ὀποκινημένος, ὅπως φαίνεται, ἀπὸ τὸν A. Contarini, τὸν N. Sagredo, τὸν B. Nani καὶ τὸν Γραδενίγο), προκειμένου «τὰς βίβλους τῆς ἀγιωτάτης καὶ ἀνατολικῆς τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας εἰς φῶς ἀνοθεύτους ἐκδιδόναι, ἐν αἷς σύμψασαι παρὰ τῶν θεοφόρων πατέρων καὶ τινῶν ἄλλων περιβοήτων θείων ἀνδρῶν αἱ συντεθεῖσαι νυχθήμεροι ἀκολουθίαι καὶ κανονικαὶ δεήσεις

28. Βλ. C. Litzica, *Catologul manuscriselor grecesci*, Βουκουρέστι 1909, σ. 261, ἀρ. 581. Πβ. Φ. Ἡλιοῦ, Ἀβιβλιογράφητες ἔκδόσεις, ὁ. π., ἀρ. 77.

29. Φ. Ἡλιοῦ, Ἀβιβλιογράφητες ἔκδόσεις, ἀρ. 109· Γ. Λαδάς - Α. Χατζηδημοῦ, *Προσθήκες, Διορθώσεις, Συμπληρώσεις*, ὁ. π., ἀρ. 331· Μ. Σ. Κορδάσης, «Ἑλληνικά παλαιότυπα στὴ βιβλιοθήκη τῆς Μονῆς Βλατάδων», π. *Κληρονομία*, τ. Θ', 1977, σ. 164 - 165, ἀρ. 4.

30. Legrand, ὁ. π., τ. Β', ἀρ. 501. Γιὰ μιὰ ἐπανέκδοση τοῦ 1678, πού πρέπει νὰ γίνῃ δεκτὴ μὲ ἐπιφύλαξη, βλ. Γ. Λαδάς - Α. Χατζηδημοῦ, *Προσθήκες, Διορθώσεις καὶ Συμπληρώσεις*, ὁ. π., ἀρ. 251.

συνέχονται)³¹. Στην προσφώνηση «τοῖς σοφωτάτοις, ἔλλογίμοις καὶ λογιωτάτοις ἐντευξομένοις» ποὺ προτάσσει στὴν ἔκδοση τῆς *Παρακλητικῆς*, ὁ Giuiliani ἀγγέλλει ὅτι τὰ βιβλία αὐτὰ θὰ ἐκδίδονται «κατ' ἔτος, θεοῦ χορηγοῦντος, ἐπιμελεία καὶ διορθώσεως τοῦ παναιδεσιμωτάτου καὶ σοφωτάτου Ἀλοῦσιου Γραδενίγου» --- «τοῦ μήτε ἀγρυπνῶν, μήτε μόχθων, μήτε δαπανῶν ἰδίων (ἴν' οὕτως εἶπω) φειδομένου, πρὸς κοινὴν ὠφέλειάν τε καὶ ἐπιτηδειότητα τοῦ ἀξιοπολυδοξάστου καὶ προσφιλεστάτου αὐτοῦ γένους»³². Τὸ πρόγραμμα αὐτὸ δὲν φαίνεται νὰ ὀλοκληρώθηκε: στὸ δεῦτερο βιβλίον τῆς σειρᾶς, τὸ *Ἀρθολόγιον* τοῦ 1672, ἐκδομένο μὲ ἐπιμέλεια τοῦ Γραδενίγου, ὁ Giuiliani εἰδοποιεῖ τὸ κοινὸ ὅτι πρόκειται νὰ συνεχίσει μὲ «τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, τὸ ψυχοφελέστατον Τριώδιον, τὸ πολυέορτον καὶ μελιρρυτόμελον Πεντηκοστάριον καὶ τὰ ἐπίλοιπα τῆς καθόλου Ἀκολουθίας»³³. Δὲν ὑπάρχει γνωστὴ ἔκδοση τοῦ Ἰουλιανοῦ (μὲ ἢ χωρὶς συμβολὴ τοῦ Γραδενίγου) τῶν τριῶν κατονομαζομένων λειτουργικῶν βιβλίων στὰ ἀμέσως ἐπόμενα χρόνια³⁴. Ὑπάρχει, ἀντίθετα, ὅπως εἶδαμε, ἔκδοση ἑνὸς ἀπὸ αὐτὰ, τοῦ *Πεντηκοσταρίου*, τὸ 1673, ἀπὸ τὴν τυπογραφίαν τοῦ Γλυκῆ, μὲ ἐπιμέλεια τοῦ κρητικοῦ λογιῶ. Ἡ *Παρακλητικὴ* τοῦ Γλυκῆ, ποὺ πρέπει νὰ κυκλοφόρησε τὸ 1673 ἢ 1674, ἐξακολουθεῖ νὰ λανθάνει. Χρειαζέται, λοιπόν, νὰ προστεθεῖ στὸ σῶμα τῆς Ἑλληνικῆς Βιβλιογραφίας καὶ στὸν κατάλογο τῶν ἐκδόσεων τοῦ Γλυκῆ, μία ἀκόμη ἔκδοση :

Παρακλητικὴ --- Ἐνετίησι, παρὰ Νικολάῳ Γλυκῆ τῷ ἐξ Ἰωαννίνων, Διορθωθείσα παρὰ --- Ἀλλοῦσιου Γραδενίγου --- (ci. 1673 - 1674)³⁵.

Ἀνάλογα μποροῦν νὰ σημειωθοῦν καὶ γιὰ τὸν πρῶτο τίτλο ποὺ ἀναγράφεται στὴν ἀναφορὰ τοῦ Γραδενίγου, τὴν *Pedagogia*. Πρόκειται, χωρὶς ἀμφιβολία, γιὰ ἔκδοση τῆς *Χρησίμου Παιδαγωγίας*, τοῦ πολυεκδομένου θρησκευτικοῦ ἀλφαβηταρίου, τοῦ ὁποῦ οἱ ἀγνοούμενες ἐκδόσεις πρέπει νὰ εἶναι πολλαπλάσιες ἀπὸ τίς γνωστές: ἡ φύση τοῦ μικροῦ αὐτοῦ βιβλίου καὶ ἡ χρῆση γιὰ τὴν ὁποία προοριζόταν, ἐξηγοῦν τὴν ἔκταξη τῶν ἀπω-

31. *Παρακλητικὴ*, Βενετία, Α. Ἰουλιανός, 1671 σ. β'. Βλ. καὶ Μ.Ι. Μανούσακας, Ἀλοῦσιος - Ἀμβρόσιος Γραδενίγος, ὁ.π., σ. 113 - 114.

32. *αὐτ.*

33. *Ἀρθολόγιον τοῦ ὅλων ἐναντιοῦ*, Βενετία, Α. Ἰουλιανός, 1672, σ. [δ'].

34. Ἡ τυπογραφία τῶν Giuiliani ἐξέδωσε Εὐαγγέλιο, Τριώδιον καὶ Πεντηκοστάριον τὸ 1681 (Legrand, *B.H.*, *XVIIe s.*, τ. Β', ἀρ. 570 καὶ τ. Ε', ἀρ. 173 καὶ 178), ὅταν πιά εἶχαν πεθάνει καὶ ὁ Ἀνδρέας Ἰουλιανός καὶ ὁ Ἀλοῦσιος/Ἀμβρόσιος Γραδενίγος. Δὲν ἀποκλείεται, φυσικὰ, νὰ λανθάνουν προγενέστερες ἐκδόσεις.

35. Τῆς ἔκδοσης αὐτῆς θὰ πρέπει, ἴσως, νὰ εἶναι τὰ ἀντίτυπα ποὺ διακίνησε ὁ Γλυκῆς σὲ πανηγύρια τὸ 1680 καὶ 1681· βλ. Κ. Α. Μέρτζιος, «Τὸ ἐν Βενετίᾳ Ἑπειρωτικὸν Ἀρχεῖον», π. *Ἑπειρωτικὰ Χρονικά*, τ. ΙΑ', 1936, σ. 303 καί, ὀρθότερα, G. Veloudis, *Glykis*, ὁ.π., σ. 137 καὶ 140.

λειών³⁶. Πρώτη γνωστή έκδοση τῆς *Παιδαγωγίας* εἶναι αὐτὴ ποὺ τύπωσε ὁ Ἰωάννης Πέτρος Πινέλλος, στὰ 1641³⁷. Ἡ ἀμέσως ἐπόμενη γνωστή, καὶ βιβλιογραφημένη, εἶναι ἡ έκδοση τοῦ Γλυκῆ, ποὺ ἐγινε ἕναν αἰῶνα ἀργότερα, τὸ 1745³⁸. Στὴ διάρκεια τοῦ αἰῶνα αὐτοῦ διαπιστώνουμε ζωντανὴ τὴν παρουσία καὶ τὴ διακίνηση τῆς *Παιδαγωγίας* στὶς ἐμπορικὲς ἀλληλογραφίαι καὶ στοὺς καταλόγους τῶν τυπογράφων τῆς Βενετίας³⁹: ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀντιτύπων ποὺ διακινοῦνται, συνδυαζόμενος μὲ τὶς χρονίαις τῶν σχετικῶν πράξεων, ὀδηγεῖ στὴ βεβαιότητα ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκδόσεων ποὺ λανθάνουν στὸν αἰῶνα αὐτὸ εἶναι πολὺ μεγάλος. Ἡ δὴλωση τοῦ Γραδενίγου ὅτι ἐπιμελήθηκε έκδοση τῆς *Παιδαγωγίας* στὴν τυπογραφία τοῦ Γλυκῆ ἐπιτρέπει νὰ καλυφθεῖ ἕνα ἀπὸ τὰ πολλὰ κενὰ καὶ νὰ προστεθεῖ ἕνας, ἀκόμη, βέβαιος τίτλος στὴν Ἑλληνικὴ Βιβλιογραφία τοῦ 17ου αἰῶνα:

Χρήσιμος Παιδαγωγία πρὸς τοὺς μαθεῖν τὰ ἱεσὰ γράμματα βουλομένους. Ἐγερτήσι. Παρὰ Νικολάω τῷ Γλυκεῖ τῷ ἐξ Ἰωαννίνων [αρχογ'].
160, σ. 16⁴⁰.

Νὰ σημειώσουμε ὅτι οἱ παραγγελίαι μεγάλου ἀριθμοῦ ἀντιτύπων στὴν τυπογραφία τοῦ Γλυκῆ: τὸ 1680 γιὰ τὰ πανηγύρια στὸ Ζητούνι καὶ τὸ Μοσχολούρι (300 ἀντίτυπα⁴¹)· τὸ 1681 ἀπὸ ἕναν ἔμπορο τῆς Κωνσταντινούπολης (400 ἀντίτυπα⁴²)· τὸ 1712 ἀπὸ τὸ Ναύπλιο (200 ἀντίτυπα)· τὸ 1716 ἀπὸ τὴ Σμύρνη (200 ἀντίτυπα) καὶ τὸ 1721 ἀπὸ τὴν Κέρκυρα (953 ἀντίτυπα)⁴³, δὲν

36. Πβ. Φίλιππος Ἡλιοῦ, «Σημειώσεις γιὰ τὰ “τραβήγματα” τῶν ἐλληνικῶν βιβλίων τὸν 16ο αἰῶνα», π. Ἑλληνικά, τ. ΚΗ', 1975, σ. 132.

37. Legrand, *B. H.*, *XVIIe s.*, τ. Α', ἀρ. 303.

38. Evro Layton, «Greek Bibliography. Additions and Corrections (c. 1471 - 1829)», π. *Θησαυρίσματα*, τ. ΙΣΤ', Βενετία 1979, σ. 104, ἀρ. 33.

39. Μὲ βάση τὶς ἐνδείξεις τοῦ καταλόγου Bortoli τοῦ 1720 ἐνσωμάτωσα στὶς Ἀβιβλιογράφητες ἐκδόσεις, ἀρ. 142, λανθάνουσα έκδοση Σάρου ἢ Βόρτολι πρὸ τοῦ 1720. Ἡ πρώτη γνωστὴ έκδοση Bortoli εἶναι τοῦ 1762 (Legrand, *B. H.*, *XVIIe s.*, ἀρ. 582)· δὲν ἔχει ἐπισημανθεῖ έκδοση Σάρου. Ἡ *Παιδαγωγία*, «ἤγουν χρήσιμος φυλλάδα διὰ τὰ μικρὰ παιδιά, ὅπου ἀρχινίζουν τὰ πινακῆδια», ἐπανέρχεται στοὺς καταλόγους Σάρου - Βόρτολι τῶν ἐτῶν 1730, 1737, 1740, 1746, 1749 καὶ 1760. Εἶναι προφανὲς ὅτι καὶ ἐδῶ μᾶς λείπουν περισσότερες ἀπὸ μία ἐκδόσεις.

40. Τοποθετῶ μὲ σχετικὴ βεβαιότητα τὴν έκδοση στὰ 1673, ὑποθέτοντας ὅτι στὴν ἀναγραφή τῶν τίτλων ὁ Γραδενίγος ἀκολουθεῖ τὴ χρονολογικὴ σειρά τῶν ἐκδόσεων· δὲν ἀποκλείεται, πάντως, ἡ έκδοση νὰ ἔχει γίνῃ τὸ 1674.

41. G. Veloudis, *Glykis*, ὁ. π., σ. 137. Γιὰ μιὰ ἀνάλυση τῶν στοιχείων γιὰ τὰ βιβλία ποὺ διακινήθηκαν στὸ πανηγύρι αὐτὸ τὸ 1680 βλ. L. Vranoussis, *L'hellénisme postbyzantin et l'Europe. Manuscrits, livres, imprimeries*, [Ἀθήνα] 1981, σ. 36 - 40.

42. G. Veloudis, ὁ. π., σ. 140.

43. Γιὰ τοὺς ἀριθμοὺς τῶν ἐτῶν 1712, 1716 καὶ 1721 βλ. Εὐτυχία Λιάτα, *Εἰδήσεις*, ὁ. π., σ. 5, 10, 13. Ἡ *Παιδαγωγία* ἀναγράφεται καὶ στὸν χειρόγραφο κατάλογο τοῦ Γλυκῆ τοῦ 1713 (Λιάτα, *αὐτ.*, σ. 33).

μπορεί να καλύπτονται από τη λανθάνουσα έκδοση του 1673. Και ἂν ἀκόμη θεωρήσουμε ὅτι ὁ Γλυκῆς ἀνατύπωνε τὴν *Παιδαγωγία* μόνο κάθε δέκα χρόνια, διάστημα ἐξαιρετικά μεγάλο γιὰ τέτοιου εἶδους βιβλία, πάλι θὰ πρέπει νὰ λανθάνουν τουλάχιστον ἐπτά ἐκδόσεις γιὰ τὴν περίοδο 1673 - 1745⁴⁴ καὶ πολὺ περισσότερες γιὰ τὴν ἐπόμενη περίοδο⁴⁵.

Οἱ βιβλιογραφικὲς πληροφορίες τοῦ περιέχονται στὴ σύντομη ἀναφορά τοῦ Γραδενίγου ἐπιτρέπουν, λοιπόν, νὰ ἐπισημανθοῦν τέσσερις ἄγνωστες ἐκδόσεις Γλυκῆ τῆς διετίας 1673 - 1674, οἱ ὁποῖες ἔρχονται νὰ προστεθοῦν στὶς ἑννέα πού γνωρίζαμε ἤδη⁴⁶ ὅτι εἶχαν πραγματοποιηθεῖ στὰ ἴδια χρόνια. Ἐπιτρέπουν, ἐπίσης, νὰ προστεθοῦν ἐπτά ἀκόμη τίτλοι στὸν κατάλογο τῶν εἰκοσιεπτὰ βιβλίων πού γνωρίζαμε ὅτι εἶχαν ἐκδοθεῖ μὲ ἐπιμέλεια τοῦ Γραδενίγου⁴⁷. Γιὰ μιὰ ἀκόμη φορά, ἔμμεσες ἐνδείξεις ἔρχονται νὰ συμπληρώσουν σημαντικὰ κενὰ στὶς γνώσεις μας γιὰ τὶς τυπογραφικὲς δραστηριότητες στὰ χρόνια τῆς Τουρκοκρατίας· νὰ δείξουν, ἐπίσης, ὅτι ἡ ἐπισημάνση ἀντιτύπων, στὴν ὁποία στηρίζονται, κατὰ κανόνα, οἱ βιβλιογραφικὲς ἔρευνες, δὲν ἀρκεῖ, μόνη τῆς, γιὰ νὰ διαπιστωθοῦν οἱ πραγματικὲς διαστάσεις τῆς ἐλληνικῆς βιβλιοπααραγωγῆς.

44. Στὶς ὁποῖες θὰ πρέπει νὰ προστεθοῦν, φυσικά, οἱ πολὺ περισσότερες ἐκδόσεις πού θὰ πρέπει νὰ κυκλοφόρησαν ἀπὸ ἄλλα τυπογραφεῖα.

45. Ἔχουν βιβλιογραφηθεῖ ἐκδόσεις τῆς *Παιδαγωγίας* ἀπὸ τὴν τυπογραφία τῶν Γλυκῆδων τὸ 1749, 1774, 1803, [1817] (βλ. τὸν κατάλογο τῶν ἐκδόσεων Γλυκῆ τοῦ Γ. Βελουδῆ, *Glykis*, δ. π., σ. 93 - 128, ἄρ. 173, 265, 1172, 1158), 1818 (Φ. Ἡλιοῦ, «Ἑλληνικὴ Βιβλιογραφία 1800 - 1863», *Τετράδια Ἔργασίας* 4, ἸΑΘ. 1983, ἄρ. 170/A 2295), 1823, 1829, 1830 (κατάλογος Βελουδῆ, δ. π., ἄρ. 1046, 1062, 1074), 1832 (Φ. Ἡλιοῦ, δ. π., ἄρ. 405/A 2497), 1842, 1844, 1845 (κατάλογος Βελουδῆ, δ. π., ἄρ. 116, 1191, 1120), 1846 (Μ. Σ. Κορδῶσης, «Ἑλληνικὰ παλαιότυπα σὲ βιβλιοθήκες τῆς πόλεως τῶν Ἰωαννίνων B», π. *Λωδῶνη*, τ. Δ' 1975, ἄρ. 14) καὶ 1849 (κατάλογος Βελουδῆ, ἄρ. 1151). Γιὰ τὰ τραβήγματα τῆς *Παιδαγωγίας* βλ. Φ. Ἡλιοῦ, *Κυκλοφορίες τῶν ἑλληνικῶν βιβλίων. Τὰ μεγάλα ατραβήγματα* τοῦ 1823, Ἀθήνα [ἀνὰτ. ἀπὸ τὸ π. *Πολίτης*] 1977, σ. 25.

46. G. Veloudis, *Glykis*, δ. π., σ. 94, ἄρ. 12 - 18· Λαδᾶς - Χατζηδηῆμος, *Προσθήκες, Διορθώσεις καὶ Συμπληρώσεις*, δ. π., ἄρ. 240 - 241.

47. Γιὰ τὰ βιβλία πού ἐκδόθηκαν μὲ ἐπιμέλεια τοῦ Γραδενίγου βλ. Ν. Γ. Κωντοσόπουλος, «Τὰ ἐν Βενετία τυπογραφεῖα ἑλληνικῶν βιβλίων κατὰ τὴν Τουρκοκρατίαν», π. Ἐθνη, τ. ΝΗ', 1954, σ. 322 - 323 καὶ 340· Μ. Ι. Μανούσκακας, Ἀλοῦσιος - Ἀμβρόσιος Γραδενίγος, δ. π., σ. 116 - 117· Φ. Ἡλιοῦ, *Προσθήκες*, δ. π., τ. Α', σ. 109. Ὁ κατάλογος πρέπει τώρα νὰ συμπληρωθεῖ μὲ τὸ *Βιβλίον Ἱστορικὸν* τοῦ ψευδοΔωρόθεου, ἐκδοσὴ Γλυκῆ, τοῦ 1676 (Μ. Σ. Κορδῶσης, Ἑλληνικὰ παλαιότυπα τῆς Μονῆς Παντοκράτορος, δ. π., σ. 427, ἄρ. 7), τὸ Ὁρολόγιον, ἐκδοσὴ Ἰουλιανοῦ, τοῦ 1676 (Θ. Παπαδόπουλος, «Προσθήκες στὴν Ἑλληνικὴ Βιβλιογραφία», Ὁ Ἐρανιστής, τ. ΙΔ', 1977, σ. 158 - 159, ἄρ. 42), καὶ τὴν Παρακλητικὴ, ἐκδοσὴ Ἰουλιανοῦ, τοῦ 1680 (Λαδᾶς - Χατζηδηῆμος, *Προσθήκες, Διορθώσεις καὶ Συμπληρώσεις*, δ. π., ἄρ. 251). Ἡ ἐκδοσὴ τοῦ Χρονογράφου, ἀπὸ τὴν τυπογραφία τοῦ Α. Ἰουλιανοῦ, τὸ 1684, πού ἐντόπισε ὁ Τριαντάφυλλος Σκλαβενίτης («Βιβλιολογικὰ Α'»), *Μνήμων*, τ. Η', 1980 - 1982, σ. 340 κ.ἐξ.) ἔχει γίνει μετὰ τὸ θάνατο τοῦ Γραδενίγου καὶ ἀναπαράγει, στὴν προμετωπίδα, στοιχεῖα τοῦ τίτλου πού ὑπῆρχαν στὴν ἐκδοσὴ Ἰουλιανοῦ τοῦ 1676 (πβ. Legrand, *B. H., XVIIe s.*, τ. Β', ἄρ. 534).